ఓం నారాయణ - ఆదినారాయణ

అవధూత లీల

అధ్యాయము - 19

శ్రీస్వామివారి అభయం

శ్రీస్వామివారి సేవకు తమ జీవితాలను అంకితంచేసి, వారినే తమ గురువు, దైవము, తల్లి, తండ్రి, అన్నదమ్ములు తమ సర్వస్వమనే భావంతో నిరంతరం శ్రీస్వామివారిని సేవించిన సేవకులకు వారి ఎడబాటు అనే ఆలోచన హృదయాన్ని పిండివేసేది. వారు మహాసమాధి చెందితే తమ గతేమిటన్న సందేహం గల్గిన సేవకులు శ్రీస్వామివారితో ఆ విషయం కన్నీటితో విన్నవించినప్పుడు ఆ కరుణామయుడిచ్చిన అభయాలు వారి సేవకులకేగాక వారితో అనేక జన్మలుగా ఏదో ఒక విధంగా అనుబంధమున్న మనందరికీ అందగాయున్నవి. వారిచ్చిన అభయాల ప్రకారం మనం నడుచుకున్నంత సేపు వారి దివ్యసన్నిధి, రక్షణలకు మనకు కొదవే లేదని, మనం ఏమారియున్న సమయాలలో గూడా ఆ కరుణామయుడు మనలను వెన్నంటి కాపాడుతారని వారి మహాసమాధి అనంతరం లీలలు నిరూపిస్తున్నవి. అలా వారిచ్చిన కొన్ని అభయాలను స్మరిద్దాము.

వల్లపురెడ్డి నారాయణరెడ్డిగారు మద్రాసులో కారు కొన్నారు. కాని "సి. బుక్కు" విషయంలో కొన్ని ఇబ్బందులెదురైనవి. ఎన్నిమార్లు తిరిగినా పని కాలేదు. ఇట్టి సమయంలో ఒకరోజు పెనవర్తిలోని వారి ఇంట్లో శ్రీస్వామివారి పటానికిలా విన్నవించుకున్నాడు. "స్వామీ! ఎన్ని మార్లు తిరిగినా నా కారు విషయం అలాగే పెండింగుగా వుంది. ఇక మూడు రోజులలో మరలా మద్రాస్‌కు వెళ్ళబోతున్నాను. ఈసారైనా పని అయ్యేటట్లు దయచేయండి" అని ప్రార్థించాడు. మూడవరోజు మద్రాసు పోతూ శ్రీస్వామివారిని గొలగమూడిలో దర్శించి తాను వెళ్ళే పని గూర్చి విన్నవించారు. "మూడు రోజుల నాడే నీ పని పూర్తిచేసిళ్ళాయ్యా?" అన్నారు శ్రీస్వామివారు. అంటే మూడు రోజులనాడు తాను శ్రీస్వామివారి పటానికి విన్నవించుకున్న వెంటనే ఆ పని విషయం శ్రీస్వామివారు చక్కబెట్టారన్న మాట. అందుకే

శ్రీస్వామివారు ఒకప్పుడు అన్నారు, "వాళ్లుండేదాన్ని బట్టి గదయ్యా మనముండేది!" అని **శ్రీస్వామివారి పటాన్ని కేవలం ఒక చిత్ర పటంగా గాక ఆ మహాత్ముడు మనపై కరుణచే ఆ రూపంలో మన ఇంటనున్నారని,**
47 **భక్తి శ్రద్ధలతో ఆ పటాన్ని సేవిస్తే ఆ సేవ వారికి ప్రత్యక్షంగా చేసినట్లేనని మనకభయమిచ్చారు.**

శ్రీస్వామివారు రెండు సంవత్సరాలకు సమాధి చెందుతారనగా "అన్ని జీవులలో వెంకయ్య వున్నారని వ్రాసుకోయ్యా" అన్నారు. **గనుక మనమే జీవిని ఆదరించినా, బాధించినా అది శ్రీస్వామివారికే చెందుతుందనే ఎరుకతో**
48 **ప్రతి నిత్యం నడుచుకోవడమే నిజంగా శ్రీస్వామివారికి మనం చేసే నిత్య పూజని మనం గుర్తించాలి. గనుకనే తమ ప్రతిరూపాలైన సర్వజీవులపై వారి కంతటి ప్రేమ.** లేకుంటే ప్రతి నిత్యం ఆ జీవుల కొరకు అంతంత అన్నం భూతబలికి సమర్పిస్తారా? అన్నము, రాగులు మొదలగు వాటిని చీమలకు పోసేవారా? భక్తులు భరించలేని రోగాలను తన శరీరం మీదకు తీసుకొని బాధపడతారా?

ఒకప్పుడు శ్రీస్వామివారు తమను సిద్దలయ్యకొండ శిఖరం పైకి తీసుకుపొమ్మని సేవకులను కోరినారు. శ్రీస్వామివారు నడువలేరు. డోలీలో తీసుకుపోవడానికి అది అనువైన మార్గంకాదు. ఒక భక్తుడు శ్రీస్వామివారిని వీపు మీద ఎక్కించుకొని కొండపైకి చేర్చాడు. "మూరకు మూడువేలు వ్రాసుకోయ్యా!" అన్నారు శ్రీస్వామివారు. ఆ భక్తుడు ఆయనను మోసుకొని నడచిన ప్రతి మూరెడు దూరానికి అపారమైన పుణ్యం అతడి పేర జమ చేయబడినదని వారి భావం. "స్వామీ, మీరు సమాధైతే మేము మా ఇండ్లకు పోకుండా భిక్షమెత్తుకొని జీవిస్తూ తమ సమాధి దగ్గర ఉంటాము" అన్న సేవకులతో, "అట్లా పనిలేదయ్యా! మీరు అడవిలో కూర్చున్నా అన్నం వచ్చేటట్లు వ్రాసుకోండి" అన్నారు చల్లని శ్రీస్వామివారు. అంటే వారు భుక్తిని, ముక్తినీ గూడా సేవకులకనుగ్రహించారన్నమాట.

మరొకప్పుడు, "స్వామీ, మీరు సమాధైతే మేమేంచెయ్యాలి? ఎక్కడకు పోవాలి?" అని గురవయ్య అడిగితే, "ఎక్కడకూ పోనక్కరలేదయ్యా! నా సమాధి దగ్గర కూర్చున్నా అంతా నేను ఉన్నట్లే జరుగుతుంది" అని అభయమిచ్చారు. "నా భక్తులతో నా సమాధి మాట్లాడుతుంది, నా మట్టి సమాధానం చెబుతుంది,

నా నామం పలుకుతుంది" అన్న శ్రీసాయిమాటల నెంతగానో శ్రీస్వామివారి అభయాలు పోలియున్నవి.

ఒక్కొక్కప్పుడు మంచి వేసవి కాలపు ఎండలో మధ్యాహ్నాం 12 గంటలకు "నేరుగా ఫలానా కొండ దగ్గరకు పోవాలి" అనేవారు. త్రోవన పోదామంటే వప్పుకోరు. ముండ్లుగానీ, బండలుగానీ, గుట్టలుగానీ నేరుగా అంటే నేరుగా వెళ్ళాల్సిందే. శ్రీస్వామివారి డోలి మోసేవారు పాదరక్షలు ధరించేవారు కాదు.

బి. నాగయ్య చెబుతున్నారు: "స్వామి కృపవలన వారు ముండ్లలో పొమ్మంటే ఓంకారం చేస్తూ 'నీదే భారం గురుదేవా' అంటు నిలువునా ముండ్లమీద నడిచినా ఒక్క ముల్లు గ్రుచ్చుకునేదికాదు. నేరుగా స్వామి చూపిన దిశలోనే నడిచేవాళ్లం. అంతటి ఎండలో 12 గంటలకు బయలుదేరి మూడు గంటల వరకు విరామం లేకుండా తిరిగి తిరిగి మజిలీకి వస్తే అలుపు, బడలిక వుండేది కాదు. 'అయ్యా మీరు మోసినందుకు ముప్పయి కోట్లు రశీదు తీసుకుపోయారు' అని చెప్పేవారు."

ఒకప్పుడు తన ధునిని ఉద్దేశించి, **"కోటి లింగాల పూజ కదయ్యా** 49
ఇక్కడ జరిగేది!" అన్నారు శ్రీస్వామివారు.

తిరుపతిలో జరిగిన ఒక యజ్ఞం గురించి శ్రీస్వామివారికి చెపితే,
"అయ్యా, అక్కడ 40 రోజులలో వచ్చే ఫలితం ఇక్కడ 4 గంటలలో 50
వస్తూ వుండ్లా?" అన్నారు.

మరొకప్పుడు అన్నారు, "బాలయోగి ఆయన పని ఆయన చూచుకొని పోయేవాడేనయ్యా మనం అందరినీ చూస్తుండ్లా?"

ఒకరోజు గురవయ్యతో "అయ్యా, వీరబ్రహ్మంగారిలాగ గుంట త్రవ్వించుకొని చాటున కూర్చోను. అందరికీ అన్ని ఏర్పాట్లు చేసిపోతాను" అని అన్నారు. అలాగే జరిపిస్తున్నారా ప్రేమమూర్తి.

రోశిరెడ్డితో "**అయ్యా, అందరికీ పంట పండించాను. దొంగలు**
పడకుండా కాపలా కాచుకోండి" అన్నారు శ్రీస్వామివారు. '**ఆధ్యాత్మికంగా** 51
అందరినీ పూర్ణంగా అనుగ్రహించాను. మీలోని ప్రకృతి సిద్ధమైన దుష్ట సంస్కారములనే దొంగలు ఆ కృపను దోచుకోకుండా

కాపాడుకోమని' శ్రీస్వామివారి భావం కాబోలు. 'శ్రీస్వామివారిని నమ్ముకున్నాను. అంతా వారే చూచుకుంటారు' అని అనుకుంటూ తప్పులు చేస్తూ పోవడం సరైన పద్ధతికాదు. మనలోని చెడ్డగుణాలు అనే దొంగలను ఏరి పారేసుకుంటే శ్రీస్వామివారికృప మనకనుభవమౌతుంది, దక్కుతుంది. "మీరు పోతే మాకు దిక్కెవ్వరు స్వామి" అంటే "పోయ్యేదెక్కడికయ్యా, సూర్యచంద్రులు ఉన్నంతవరకూ ఉండేదేగదా" అన్నారు ఆ మహనీయుడు. ఈ విషయం నిజమేనని మహాసమాధి అనంతరం జరిగే శ్రీస్వామివారి లీలలు నిరూపిస్తున్నవి. "వెంకయ్య పేరు మీద పిడికెడు మెతుకులు పెట్టిన వారికి, తెచ్చినవారికి, వారి మంచి చెడ్డలన్నీ మనమే చూడొద్దయ్యా" అన్నారు శ్రీస్వామివారు.

ఒకనాడు శ్రీస్వామివారు అన్నారు. "ఇప్పుడెవరు ఏ ఏ పని చేసుకుంటున్నారో ఇక ముందు కూడా ఆ పనులే చేసుకోండి. ఆ పనులలో నేనే ఉన్నాను" అన్నారు.

తేలుకుట్టినవారు కొందరు శ్రీస్వామివారి దగ్గరకొస్తేనే తగ్గుతుంది. మరి కొందరికి ప్రదక్షిణలు చేస్తే తగ్గుతుంది. మరికొందరికి కుట్టినప్పుడే శ్రీస్వామివారిని స్మరిస్తే తగ్గుతుంది. "ఈ భేదమేమిటి స్వామీ?" అంటే ఆయన అన్నారు, "వాళ్ళుండే దాన్ని బట్టి గదయ్యా మనముండేది!" అని. అంటే అవతలివారి విశ్వాసాన్ని బట్టి రక్షణ అన్నమాట. శ్రీస్వామివారే మరొకప్పుడు, "చచ్చేదేముంది, బ్రతికేదేముంది? చచ్చి బూడిదైనా రమ్మంటే రావలసిందేగదా" అన్నారు.

అప్పుడప్పుడూ శ్రీస్వామివారు రోశిరెడ్డితో "అయ్యా ఊర్లోకిపోయి ఎవరినన్నా అడిగి పాత గుడ్డలు తీసుకురాయ్యా! మనకు పనికివస్తాయి. ఇచ్చిన వాళ్ళకు జబ్బులు పోతాయి" అనేవారు.

"ఏదైనా ఒక పని ప్రారంభించేందుకు ఏ వారం మంచిది స్వామీ?" అని ఒక భక్తుడు అడిగాడు.

స్వామి:- మందల కనుక్కుంటే మంగళవారం మంచిది గదయ్యా!

మందల కనుక్కోవడమంటే మనం ఏ పని చేసినా నిష్కామ కర్మగా, గురుసేవగా, చేస్తుంటే ఏ వారమైనా ఫరవా లేదు. చెడ్డదని భావించే

మంగళవారము కూడా మంచిదేనని శ్రీస్వామివారి భావన.

భక్తుడు:– స్వామీ! మీరు నిరంతరం పర్యటిస్తున్నందున మాకు మిమ్ము దర్శించే భాగ్యము కష్టముగా వున్నది స్వామీ!

స్వామి:– ఎక్కడ తల్చుకుంటే అక్కడనే ఉండ్లాయ్యా నేను?

ఇది నిజమేనని ఎంతో మంది భక్తుల అనుభవాలు ఋజువు చేస్తున్నవి. ఒకప్పుడు శ్రీస్వామివారు అన్నారు: “ఇప్పుడేముందయ్యా - వెంకయ్య చాటుకుపోయిన తరువాత మూడేండ్లకు గదా ఉండేది? ఇక్కడ నెల్లూరు రంగనాయకులస్వామి గరుడసేవ జరిగినట్లు జరుగుతుంది. పూర్తి విశ్వాసంతో ఇక్కడికొచ్చి ఏమనుకుంటే అది అయ్యేదేగదయ్యా!”

ఈ మాట నేడు అక్షరాల నిజమైంది.

“వాళ్లుండేదాన్నిబట్టి గదయ్యా మనముండేది” అని సెలవిచ్చారు శ్రీస్వామివారు. ఈ విషయం అక్షరాలా నిజమని వక్కెమ్మ అనుభవం ఋజువు చేస్తుంది.

ఒకరోజు చలమానాయుడు, వక్కెమ్మ శ్రీస్వామివారి దర్శనార్థమై ఏరుదాటుతున్నారు. ముందు నడిచే చలమానాయునికి నడుములలోతు నీళ్ళు, గుడ్డలన్నీ తడిశాయి. అతని వెనుకనే వచ్చే అమాయకురాలు వక్కెమ్మకు మాత్రం మోకాళ్ళ లోతు నీళ్ళు, గుడ్డలు తడువనేలేదు.